

સુપ્રભાતમ્
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

દૂમે રાજકારણની માળી સત્તાની આસપાસ!
ને દૂમે અનામત માત્ર ઢ્યેચની આસપાસ!
હતી આશ, મોટી 'પાસ'માં બધાને રમાધાનતી -
છતાં ફૂટ્યું સત્તાનું કિરણ ફૂટતી આસપાસ!
(ભાજપ દોલમાં)

હાઈફુ

'જેટ' કહી ને -
ફોડી તો માત્ર 'કોઈ'
દિવસે તારા...
(જેટલીનું બજેટ)

રહી જાય છે!
બંધ રેડીયોમાં જ -
મન ની વાત!
(મોળો પડતો પ્રતિષાદ)

ચિંતન

ધવલચલિત સમગ્ર ચંદ્રમા જીવલોકં
કિમતિ નિજકલંકં નાત્મ સંચયં પ્રમષ્ટિ ।
ભવતિ વિદિતમેત પ્રાયસઃ સજ્જનાનાં
પરહિત નિરતાનામદરો નાત્મકાર્યે ॥

જો ચંદ્રમાં પોતાની ધવલ-સફેદ ચાંદનીથી આખા વિશ્વને ચેત-ધોળું કરી શકતા હોય તો - પોતાના હૃદય પર રહેલો કલંકનો કાળો ડાઘ દૂર કેમ નથી કરતા એ જાણો છો?
સામાન્ય રીતે સંત-સજ્જન-વ્યક્તિનો સ્વભાવ જ એવો હોય છે કે તે પારકાના ભલાં અન્યના હિતનો જ વિચાર પ્રથમ કરતા રહે છે. આવા લોકો પોતાના સ્વાર્થ અને હિતનો કદાપિ વિચાર જ કરતા નથી.
ચંદ્ર ને એક સજ્જન વ્યક્તિ અને તેના સ્વભાવ સાથે કરવામાં આવી છે તેથી વિશ્વને સફેદ પ્રકાશથી રંગી નાખનાર પોતાની કાળાશ ને દૂર નથી કરતા.

- સુવિચાર**
- ગમે તેટલો ઘરડો માણસ હોય પણ હંમેશા કંઈક નવું શીખવા જેટલો યુવાન તો હોય જ છે - **થોમસ કાલાર્થલ**
 - માણસને 'પ્રેમધર્મ' સમજાતો નથી એટલે જ ધર્મપ્રેમ નામે યુદ્ધો થતાં રહે છે - **ગુણવંત શાહ**
 - પરોપકાર માટેનું જાગરણ પણ એક સમાધિ છે - **મોરારિ ભાનુ**
 - દુનિયાનું સર્વોત્તમ મને ગમતું વાક્ય... 'કોઈ એક વ્યક્તિ જેનું સર્વસ્વ 'તમે' છો...' - **પ્રણવ પંડ્યા**
 - માણસે માત્ર વરસોમાં આગળ નથી વધવાનું પણ ભીતરની યાત્રામાં પણ તેને આગળ વધવાનું છે - **ભૂપત વડોદરિયા**
 - દરેક માણસ સતત સુખની શોધમાં વ્યસ્ત રહે છે, જ્યારે એ સુખથી ઘેરાયેલ હોય ત્યારે પણ - **ગ્રેન કથન**
 - આજનું ઔષધ : મધમાખીનાં ડંબ ઉપર તપકીર ચોપડાથી પીડા મટે છે
(સંકલન : દીપક વી. આસરા)

બોધકથા

આપણે સૌ એમ માનીએ છીએ કે મારા પરિવારનું ભરણપોષણ હું જ કરું છું. મારા સિવાય બીજું કોણ કરે? એટલે જ ખાયકી કરનારા સાત-સાત પેઢી ચાલે એટલું કૌભાંડ કરતા હોય છે. એમને ઈશ્વરનો ડર કે ભરોસો હોતો નથી.

એક વેપારીને વેપારમાં મોટી ખોટ જતાં દેવાદાર થઈ ગયો. મોટો પરિવાર તેના પર નિભર હતો. સંત પાસે ગયો ખૂબ દુઃખી થઈ રહ્યો. કહ્યું હવે મારા પરિવારનું શું થશે?
સંત ત્યારે એક કીડીનાં ઝૂંડને જોતા હતા. કેટલીક કીડી સાથે મળી એક સીંગદાણો દર તરફ લી જતી હતી. સંતે વેપારીને એ કીડીઓ બતાવીને કહ્યું, જો કીડીઓ કયાંક વેપાર કરવા ગઈ નથી છતાં ઈશ્વરે તેને ખોરાક આપી દીધો છે.

આપણે ખાલી હાથે આવ્યા છીએ અને ખાલી હાથે જ જવાનું છે. સૌ સોનાં નશીબનું જ ખાચ છે. આપણે ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ રાખી માત્ર પુરુષાર્થ-પરિશ્રમ કરવો જોઈએ. મારા વિના મારા પરિવારનું શું થશે એ નિરર્થ ચિંતા અને ખોટું અભિમાન જ છે.

અમેરિકામાં હિલેરી અને ટ્રમ્પ વચ્ચે તીવ્ર સ્પર્ધા

વિશ્વની શ્રેષ્ઠ લોકશાહી ગણાતા અમેરિકામાં ૩૦મ્હાઈકેટ અને રિપબ્લિકન પાર્ટીઓ હવે આગામી પ્રમુખપદ માટે ઉમેદવારો સુનિશ્ચિત કરી દીધા છે. બુધ પરિવારના બે પ્રમુખો પણ રિપબ્લિકનો સત્તા ઉપર આવી શકેલ નથી. ઓબામા સતત બે ટર્મ સુધી લોકપ્રિય ૩૦મ્હાઈકેટ ઉમેદવાર તરીકે અમેરિકાના હૈયા પર રાજ કરતા રહ્યા છે. એક રીતે કહીએ તો તેઓ એમના પુરોગામી બિલ ક્લિન્ટન કરતાં પણ આગળ નીકળી ગયા છે. વળી અમેરિકાના ઈતિહાસમાં એ પહેલાં અચેત નેતા છે, જે પ્રમુખ પદ સુધી પહોંચ્યા - એટલું જ નહીં. એમણે 'યસ, આઈ, કન' કહી અમેરિકાની એની મંદીમાંથી બહાર આણવાનું બીડું પણ પાર પાડ્યું અને જે કામ બુશ નહોતા કરી શક્યા તે - ઓસામા બિન લાદેન જેવાને જેર કરવાનું કામ પણ પાર પાડ્યું. આથી એક તરફ દુનિયાની જમાદારી કરવાની કોશિશ કરનાર મહિલા છે. વળી જેમ ઓબામા થઈ. ઓબામા સામે પ્રમુખપદની રેસમાં પાછળ રહી ગયેલાં હિલેરી ક્લિન્ટન એમના પ્રથમ કાર્યકાળ દરમિયાન અમેરિકામાં વિદેશ પ્રધાન તરીકે સફળ કામગીરી બજાવી ચૂકેલા મહિલા છે. વળી જેમ ઓબામા

તંત્રીસ્થાનેથી...

અમેરિકન પ્રમુખ બુશની ઈરાકના સરમુખત્યાર સદામ હુસેનને બરબાદ કરવા પાછલ રાસાયણિક હથિયારોની થિયરી ખોટી પડતાં ટીકા થઈ હતી, તેની સામે ઓબામાની લોકપ્રિયતાનો ગ્રાહ નીચો ઊતર્યો હોવા છતાં સિરિયામાં એમણે અપનાવેલી યુદ્ધનીતિની ટીકા નથી થઈ. ઓબામા સામે પ્રમુખપદની રેસમાં પાછળ રહી ગયેલાં હિલેરી ક્લિન્ટન એમના પ્રથમ કાર્યકાળ દરમિયાન અમેરિકામાં વિદેશ પ્રધાન તરીકે સફળ કામગીરી બજાવી ચૂકેલા મહિલા છે. વળી જેમ ઓબામા

સિનેમા, સિરિયલ અને સ્વતંત્ર વિગેરેનો જે પ્રચાર થઈ રહ્યો છે, એટલો સાહિત્ય કૃતિઓનો ક્યાં ધાય છે

કવિનયંદ્ર સદાય કૃતિના ચિંતામાં રહેતા. કા્યમ તેનાં વખાણ કરતા, તેમના મિત્રો પણ આ સાંભળવા ઉત્સુક રહેતા. કૃતિનો કોઈએ જોઈ ન હતી. કવિનયંદ્રના મુખે તે સુશિક્ષિત, સુશીલ, સુંદર અને સ્ત્રીમ હોવાની વાત ઘણા સમયથી સાંભળતા આવ્યા હતા. ક્યારેક ક્યારેક કવિનયંદ્ર ખુબ ચિંતા સાથે કહેતા, 'મેં ખુબ મહેનતથી તેનું પાલન પોષણ કર્યું છે.' એક દિવસ તેમના મિત્ર અનુલે પુછ્યું 'ધાર, તમે અવારનવાર કૃતિની વાત કરો છો પણ આજ દિન સુધી અમે તેને જોઈ નથી. ઝાડા પણ તમારાં પત્ની આવીને મુકી જાય છે. કૃતિ તો આજ સુધી જોવા જ નથી મળી.'

કવિનયંદ્ર બોલ્યા, 'એ તેના કાકાને ઘેર ગઈ છે.'
'તો તમને એની ચિંતા છે?'
'હાં યોગ મળતા નથી.'
'સારું, કોઈ ઓળખીતાં ને વાત કરીશું, કદાચ કોઈ મળી જાય. સારકું ત્યારે નીકળું છું.' કહી અનુલ ગયો.

એક દિવસ ઘરના બારણે કોલબેલ વાગી. કવિનયંદ્રે બારણું ખોલ્યું. જોયું તો સામે એક અજાણ વ્યક્તિ હતી. કવિનયંદ્ર બોલ્યા, 'આવો પધારો, આપનો પરિચય?'
મારો પરિચય એ કે હું તમારા મિત્રો પાસેથી તમારી કૃતિના વખાણ સાંભળીને આવ્યો છું. ક્યાં છે કૃતિ?'
'કૃતિ તો તેના કાકાને ઘેર ગઈ છે.'
'તેનો કોઈ ફોટો?'
'તેણે આજ સુધી ફોટો પડાવ્યો જ નથી. તેને એ વાતની ચીડ છે.'
'એવું સાંભળવા મળ્યું છે કે ખુબ સુશિક્ષિત, સુશીલ, સુંદર અને સ્લિમ છે.'
'હાં એ તો છે.'
'મને એવી જ જોઈએ, તમે કેટલો ખર્ચ કરશો.'
'ખર્ચની વાત કરો છો?' એ પણ આ જમાનામાં
'ખર્ચો ક્યાં વિના તો કંઈ નહીં થાય.'
'તો કંઈ નહીં, મારે એવું નથી કરવું.'
'તમે અવ્યવહારીક વાત કરો છો.'
'સારું ભાઈ આભાર' કહી આગતૂક ચાલ્યા ગયા.

એક દિવસ બીજા એક ભાઈ આવ્યા. આજુબાજુમાં કવિનયંદ્રનું સરનામું પૂછવા લાગ્યા. તેવામાં કવિનયંદ્ર બહાર આવતાં તેમણે જ કહ્યું, 'અરે! આવો... આવો...'
આવનાર વિવેકે ઘરમાં આવી કવિનયંદ્ર સાથે વાતચીત શરુ કરી, તેણે પણ કહ્યું, 'તમારા એક નજીકના મિત્ર પાસેથી તમારી કૃતિની પ્રશંસા સાંભળીને આવ્યો છું. એવું સાંભળવા મળ્યું છે કે કૃતિ સુશિક્ષિત, સુંદર અને સ્લિમ છે. તમે તેને બોલાવશો?'
'તમારી ઓળખાણ?'
'હું એક પ્રેસનો માલિક છું. આધુનિક લેટેસ્ટ ટેકનોલોજી ધરાવતું મારું પ્રેસ છે.'
'આવું છું.' કહી કવિનયંદ્ર એક હસ્તવિખિત પુસ્તક લઈને આવ્યા. તેના મુખપૃષ્ઠ પર મોટા અક્ષરે લખેલું હતું 'કૃતિ.'
'લ્યો, આ રહી કૃતિ' તેમણે વિવેકને કહ્યું.
વિવેક આશ્ચર્યથી કવિનયંદ્ર તરફ જોઈ રહ્યો. પછી બોલ્યો, 'તમે આટલા દિવસથી આટલા લોકો પાસે જે કૃતિના વખાણ કરતા હતા તે આ છે?'
'અને તે જોરથી હસી પડ્યા.' દોસ્ત તમે ગજબ છો હોં!
'કેમ આ કૃતિ નથી?'
'હાં કૃતિ જ છે. પણ સ્લિમ, સુશિક્ષિત, સુશીલ અને સુંદર એ બધી વાતનું શું?'
'શું વાત કરો છો. આ સ્લિમ નથી?' શું મોંદું થયું છે? પુસ્તકની ઉત્તમતા તેના પૃષ્ઠથી આંકો છો.
'વાત તો બિલકુલ સાચી છે. પણ એ તરફ કોઈ ધ્યાન દેવું નથી.'
'શું સાહિત્યને ત્રાજવે તોલી શકાય ખરું?' જૂઓને એ પોતે સુશિક્ષિત છે. તેમજ તેને જે વાંચશે તે સુશિક્ષિત થશે. તમારા જેવી કોઈ વ્યક્તિ પાસે જઈ તેનું રુપ વધુ સુંદર થઈ જશે. વિવેક પોતાનું હસવું રોકી ન શક્યો. 'મારે એક છોકરો છે તેના સંબંધ બાબતે આવેલો, તમે લગ્ન વિષયક જાહેરાત આપ્યા વિના પરિચિતો દ્વારા એવો પ્રચાર કરી દીધેલો કે વાત સ્પષ્ટ થતી નહોતી.'
'હાં, હું કૃતિ કોઈ છોકરી નથી. જેના માટે લગ્નની જાહેરાત આપવી પડે. આ તો રચના છે. તમે પ્રચારથી ઉત્સુકતાવશ સ્વયં સ્પર્શ કરવા આવ્યા. નહીંતર હું હસ્તપ્રત લઈને ક્યાં

નાવં કહેલવર
નટવર હેડાઉ

અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર

ટાઈમ આપવો, સ્પેસ આપવી એટલે પણ પ્રેમ

ગાંધીજી કહેતા કે "જે લોકો એમ કહેતા હોય છે કે તેમની પાસે સમય જ નથી, તો તે લોકો દિલચોરી કરે છે, એટલે કે પોતાની જાતને જ છેતરી રહ્યા છે. તે લોકો અવ્યવસ્થિત જીવન જીવી રહ્યા છે."

જેમનું જીવન જ અવ્યવસ્થિત હોય એ તમને પ્રેમ કે ટાઈમ કે સ્પેસ કેવી રીતે આપી શકે? એ પણ સમજવા જેવી વાત છે. આપણી પાસે સમય નથી એવી ખોટી ફરિયાદ કરીને આપણી જાતને જ ઘણી વાર છેતરતા હોઈએ છીએ. સામી વ્યક્તિ અથવા સાંભળનારી વ્યક્તિ સાચું માની લેશે, પરંતુ આપણા અંતરાત્માને ખબર હોય છે કે આપણી પાસે ખરેખર સમય છે જ. કારણ કે આપણી પ્રાયોરિટી માટે આપણી પાસે સમય હોય જ છે.

આપણી ફરજ, આપણી નોકરી કે વ્યવસાય અથવા આપણા ગમતા કામ કરવા માટે તો આપણી પાસે સમય હોય જ છે. આપણી પ્રાયોરિટી માટે આપણી પાસે સમય રહેતો હોય છે. જ્યારે આપણે કોઈને સમય આપી શકતા નથી, ત્યારે એનો અર્થ એટલો જ થયો કે આપણે તેને પ્રાયોરિટી આપી રહ્યા નથી. જ્યારે આપણી પાસે કોઈ માટે થોડો પણ સમય નથી હોતો, તેનો અર્થ એટલો જ કે આપણે તેને સમય પણ નથી આપી રહ્યા એટલે કે તેને મહત્વ પણ આપી રહ્યા નથી. આમ આપણે તેને નજરઅંદાજ કરી રહ્યા છીએ, તેના અસ્તિત્વનો, તેની સાથેના સંબંધનો પણ ઈનકાર કરી રહ્યા છીએ.

પ્રાયોરિટી એટલે શું? ગમતું કામ અને ગમતી વ્યક્તિ એટલે આપણી પ્રાયોરિટી. આજના સમયમાં જો કોઈ પ્રિયજનને, ગમતી વ્યક્તિને આપવા જેવી પ્રાઈસલેસ ગિફ્ટ હોય તો એ બે બાબત છે (૧) ટાઈમ અને (૨) સ્પેસ. જે રીતે આપણા સ્વજનને આપણે પૂરતો સમય આપવો જ જોઈએ. પછી એ સ્વજન માત્ર પ્રિયજન કે જીવનસાથી યા મિત્ર જ નહીં, સંતાન, સંબંધી અને મા-બાપ કે ભાઈ-બહેન પણ હોઈ શકે.

એવી જ બીજી પ્રાઈસલેસ ગિફ્ટ એટલે સ્પેસ આપવી. વ્યક્તિને સાવ અંગત પ્રાઈસલેસ પણ પુરી પાડવી જોઈએ. પ્રેમ, સ્નેહ અથવા લાગણી છે એવું દર્શાવવાના બહાને નજીકની વ્યક્તિની જાસુસી કરવાનું છોડી દેવું જોઈએ. જેમ કે (૧) ક્યાં છો? (૨) શું કરો છો? (૩) મોબાઈલ કેમ અન્ગેજ આવતો હતો? (૪) મોબાઈલ બંધ કેમ હતો? (૫) કેટલા વાગે ઓફિસથી નીકળશો? (૬) ઓફિસથી કેમ નીકળ્યા નથી? (૭) હજુ કેમ પહોંચ્યા નથી, કેમ વાર લાગી? (૮) ક્યાં જઈ રહ્યા છો? (૯) મીટિંગ છે તો કોની સાથે છે, કેટલા કલાક મીટિંગ ચાલશે? (૧૦) આજે રજા છે તો ઓફિસ કેમ જવાનું થયું? પહેલી નજરમાં તો આવા સવાલો સાવ સ્વાભાવિક લાગે અને કોઈ આપણી ચિંતા કરી રહ્યું હોય એવું જ લાગે.

આપણે યા તો ગમતી અને નજીકની વ્યક્તિને સમય નથી આપતા અથવા સ્પેસ પણ નથી આપતા. અથવા કોઈને નજરઅંદાજ કરવાની હદ સુધી સ્પેસ આપીને તેને એકલા પણ પાડી દઈએ છીએ. મુખ્ય મુદ્દો હુંક અને લાગણીનો છે અને વાત રિલેશનશીપમાં બેલેન્સ જાળવવાની છે.

પ્રાથમિક શાળાની શિક્ષિકાએ કહેલો એક હૃદયસ્પર્શી પ્રસંગ છે. શાળામાં વિદ્યાર્થીઓને આપેલું ગૃહકાર્ય તપાસવા માટે શિક્ષિકા ગૃહકાર્યની નોટ્સ ઘરે લાવ્યાં હતાં. રાબેતા મુજબ તપાસીને ગુણ

આપી રહ્યાં હતાં. એવામાં એક નોટ્સ પાસે તેમની નજર અટકી ગઈ. બધું વાંચીને આંખો ભીની થવા માંડી.

રાતનો સમય હતો. તેમનાં પતિ આરામ કરવાની સાથે મોબાઈલમાં કશુંક વાંચી રહ્યા હતા. તેમની નજર પડી કે પત્નીની આંખમાં આંસુ છે, તેમણે પત્નીને ૨૨૫નું કારણ પૂછ્યું.

શિક્ષિકા પત્નીએ જવાબમાં કહ્યું કે "એક દિવસ પહેલા મેં વર્ગના વિદ્યાર્થીઓને ગૃહકાર્ય તરીકે "મારી સૌથી મોટી ઈચ્છા" વિષય ઉપર નિબંધ લખવા આપ્યો હતો. એક વિદ્યાર્થીએ ભગવાનને સંબોધીને લખ્યું છે કે હે ભગવાન, મારી ઈચ્છા છે કે તમે મને મોબાઈલ બનાવી દો..."

આ સાંભળીને તેમનાં પતિ હસી પડ્યા.

આથી શિક્ષિકા પત્નીએ કહ્યું કે "આગળ સાંભળો તો ખરા. આમાં હસવા જેવું કશું નથી. વિદ્યાર્થીએ લખ્યું છે કે 'જો હું મોબાઈલ બની જાઉં તો ઘરમાં મારું એક ખાસ સ્થાન ઉભું થશે અને આખો પરિવાર મારી આજુબાજુ જ રહેશે. મને એક ઘડી પણ પોતાનાથી દૂર નહીં કરે. અરે, સૂતી વખતે પણ મને છાતી ઉપર રાખીને સૂઈ જશે. જ્યારે હું બોલીશ ત્યારે બધા જ મને ધ્યાનથી સાંભળશે. મને કોઈ રોક-ટોક નહીં કરે. મને કોઈ સામો સવાલ પણ નહીં કરે. હું મોબાઈલ બનીશ તો પપ્પા મને ઓફિસ તો સાથે લઈ જ જશે અને સાંજે ઓફિસથી ઘરે થાકીને આવ્યા હોય તો પણ મારી સાથે બેસીને રમ્યા કરશે. મમ્મી જ્યારે પણ દેશનમાં હોય તેમ છતા મને વઢશે નહીં અને બધી મમ્મીનો મૂડ નહીં હોય તો પણ તે મારી સાથે જ રહેવાનું અને મારી સાથે રમવાનું જ પસંદ કરશે. મારાથી મોટા ભાઈ અને બહેન પણ મને પોતાની પાસે રાખવા માટે અંદરોઅંદર મીઠો ઝગડો કર્યા કરશે. એટલે સુધી કે મોબાઈલ બંધ થઈ ગયો હશે તો પણ તેની એટલી જ સારસંભાળ રાખવામાં આવશે. મોબાઈલ બનીને હું આખરે તો પરિવારના સૌ લોકોને ખુશી અને આનંદ આપી શકીશ, એ જ મારા માટે સંતોષની વાત રહેશે.' (પતિને ઉદ્દેશીને) બોલો, હવે આમાં તમને હસવા જેવું શું લાગ્યું?"

ગુલમોર
દિનેશ દેસાઈ

આ સાંભળીને પતિ ભીના અવાજમાં એટલું જ બોલી શક્યા કે "હે, ભગવાન... બિચારો બાળક... આજકાલના મા-બાપ ભલે આધુનિક બન્યાં પરંતુ પોતાનાં સંતાન તરફ ધ્યાન આપવાનો જરા પણ સમય હોતો નથી. બહુ જ દુઃખની વાત કહેવાય."

શિક્ષિકા પત્નીએ આંખોમાં આંસુ સાથે પોતાના પતિને કહ્યું કે "તમે જાણો છો કે આ બાળક કોણ છે? એના મા-બાપ કોણ છે? આપણા જ દીકરા મોન્ડુએ આ બધું લખ્યું છે."

આ સાંભળીને તો શિક્ષિકાનાં પતિ સાવ ચમકી જ ગયા. એમને પોતાની રહેણીકરણના કારણે ઉભી થયેલી પરિસ્થિતિ અને એના કારણે પોતાની ભુલ પણ સમજાઈ. મોન્ડુ એ કદાચ તમારો દીકરો કે દીકરી પણ હોઈ શકે છે. આજની કાર્ટ લાઈફ અને સુખસુવિધાના તમામ સાધનો અને સગવડો બધાને ગમે છે. કોને ના ગમે? પરંતુ આધુનિકતા જો તમારી જિંદગી પાસેથી તમારો પ્રેમ, લાગણી, સંવેદના, પ્રમાણિકતા, વફાદારી, હુંક, સદ્ભાવના છીનવી લેતી હોય તો એવી આધુનિકતાને છોડવી જ રહી.

સ્ટોપર:-
"સંબંધની શુદ્ધિ આપે સહેલી છે, પરંતુ સંબંધ જાળવવો અઘરો છે."

પાસ-નાપાસ...!! શ્વાસ ઘોટવા કરતાં છેલ્લાં શ્વાસ સુધી લડવું સારું...!!

પરીક્ષાના સમયે એક પિતાએ એના સંતાનને લખેલો પત્ર... પ્રિય બેટા,
બધાં જ વિદ્યાર્થીઓ કંઈ ગુણવાન નથી હોતાં, અને બધાં જ કંઈ હોંશિયાર પણ નથી હોતા. દુનિયાના દરેક મહાપુરુષમાં પણ એક સામાન્ય બુદ્ધિનો વિદ્યાર્થી રહેલો જ હોય છે અને સામાન્ય બુદ્ધિ ધરાવતાં વિદ્યાર્થીઓ પણ વિવિધક્ષેત્રે અસામાન્ય દેખાવ કરે જ છે. એ બધાં ઓછાં માર્ક્સ હોવા છતાં જિંદગીની લડાઈ જાતે લડીને સંઘર્ષ કરીને, મહેનત કરીને સિદ્ધિને વેરવા છે. ગરબડીયા અક્ષરવાળા ગાંધીજીથી લઈ નોકરીમાં નકાર પામનારા ઝકરબર્ગ સુધી બધાં જ મર્યાદીત માર્ક્સ છતાં દુનિયાની ટોચે બિરાજમાન થયાં છે...
બધી જ વસ્તુઓ કે શિક્ષણ ઝટપટ મળતું નથી. અને બધું આત્મસાત પણ થતું નથી. અને તોય શિક્ષણને બાજુમાં મૂકવું પોસાય એમ નથી. સફળ થવા માટે માર્કશિટ નથી જોવાતી છતાં એન્ટ્રી માટે જરુર તો પડે જ છે. દેશનમાં ડુબીને મેળવેલી સફળતાં કરતાં પ્રમાણમાં રહીને મેળવેલે યશ વધુ મૂલ્યવાન છે... યશ કેવી રીતે મેળવવો એ શીખી લે, અને ધારો કે મળી જ ગયો તો કેવી રીતે પચાવવો એ જરુર શીખ!
સ્કૂલમાં કદાચ નહીં ભણાવતાં હોય તોય તું ભણ, દિવસ-રાત ખેતરમાં મજૂરી કરતાં, પરસેવો પાડતાં અને પછી પાક લણતાં બાપ સામે જોઈને પણ ભણ... તારાં ભણતર માટે વીઠો વેચવો પડશે તો વેચીશ, તારાં સ્વપ્નાં પુરી કરીશ, તને ઉચ્ચ કારકિર્દી માટે સર્વસ્વ ત્યાગનારા બાપ સામે જોઈને ભણ, આત્મવિશ્વાસ ગુમાવીશ નહીં. થોડા દિવસ ટી.વી. મોબાઈલને બંધ રાખ, મેં તારા માટે ત્રણ વર્ષથી ટીવીનો ત્યાગ કર્યો છે, એટલું યાદ રાખીનેય ભણ... પરિણામ ગમે તે હશે ચાલશે, પ્રયત્ન ઓછો ના

તારું મન માને નહીં, હાથ જે કામ કરવા પ્રેરાય નહીં એવી જો કોઈ ક્ષણ આવે જ તો માના ખોળામાં સંતાઈને, મન મજબૂત કરીને એ ક્ષણ સામે બાથ ભીડી લે જે. મન ના માને એ તો ક્યારેય કરતો જ નહીં. અમાર્ગ માર્ગ આવેલી સંપત્તિ અને સત્તા જેટલી ઝડપી આવે છે. એટલી જ ઝડપથી બેઈજજતી કરીને ચાલી પણ જાય છે. બોન્સાઈના ઝાડ પર ફળ ઝડપથી લાગી જાય પણ એ માં સચ્ચાઈની મિઠાશ ક્યાંથી આવે?

આત્મહત્યા કરવાનો તો ક્યારેય વિચાર કરીશ જ નહીં. જિંદગી ખતમ કરવી સહેલી છે, પણ એનાથી જિંદગી જીવી જવી અઘરી છે. આત્મહત્યા કરવી પડે એવા કામો જ શું કામ કરવા? પરીક્ષાથી પરિણામ, પ્રેમ કે પછી ચોરી, દરેક પ્રશ્નોના હલ છે. જિંદગી જેટલી લોકો ભીવડાવે છે એટલી અઘરી નથી. આત્મહત્યા એ મૂર્ખાઓના ભ્રેજની કમાલ છે. એ માટે અક્કલ ના જોઈએ. જીવવા માટે શૌર્ય, સાહસ, અક્કલની જરુર પડે છે.

ભરપૂર ટકા લઈને ડોક્ટર બનતો કે એન્જિનિયર બનતો વિદ્યાર્થી શ્રેષ્ઠ છે, પણ સાથે પાણી-પુરીની લારી કે સારા ચિત્રકાર બનીને પણ વધુ આવક કરી જ શકાય છે. આ જીવનમાં કોઈ પણ સાધ્ય માર્ગ થતાં કાર્યો હલકાં નથી... એકાદ ચોમાસું ફેલ ગયા બાદ તારા બાપે આત્મહત્યા કરી નથી, પણ વધુ મહેનત કરી બીજા વર્ષે સારો પાક આવે એ માટે પ્રાર્થના અને મજૂરી કરી છે, એટલું જરા યાદ કરી લે જે...

Hello ડોસસ
સંજય થોરાત

ડાચરીમાં 'ફી ભરો' ની નોંધ જવાં ટપકાય છે, એતખોતામાં ૧ દફતર ડુંગરો થઈ જાય છે! એ ૧ ચડી, એ ૧ થીંગડું, કે ૧ બદલાવું નથી, તો પછી હું કેમ જાનું કે સખ બદલાય છે ? - ચંદ્રેશ મડવાણા 'નારાજ'

પડવો જોઈએ.

વ્યવસ્થાની વાતોના કારણો ના બતાવીશ. તારાં સ્વપ્નાં તારો માર્ગ તું જ પ્રશસ્ત કર, તને કદાચ મિત્રો, સમાજ મુર્ખ પણ ગણશે, પણ તું એમને કહી દે જે કે 'હું વિદ્યાર્થી છું, પરીક્ષાથી નથી. માણસ છું. રેસનો ઘોડો નથી.' તારી વાત બીજી વિદ્યાર્થીઓને સમજાવી જો... મુગજળ પાછળ દોડીને મરવાની જરુર નથી... તારા મિત્રોને એ પણ કહી દે કે, શિક્ષકનું માનવું - મા-બાપનું માનવું પણ સાથે વાસ્તવિકતા સ્વીકારવી. ખોટી અપેક્ષાના ભારણ નીચે ચગદાઈ જવાં કરતાં, સહન થાય, આનંદ મળે એ જ કરવું.

અને બેટા, એક વાત સમજ લે. ઓછા માર્ક આવે કે નાપાસ થાય તો એની શરમ રાખીશ નહીં. પાસ-નાપાસ બધું પસાર થઈને જીવન તો દોડતું રહે છે. મા-બાપને ઘોડાના માલિક સમજ રેસમાં જીતવાનો પ્રયત્ન કરીશ નહીં, તારા વિના એમનું કોણ છે? એવું ભૂલીશ નહીં... જિંદગીમાં ઘણાં રૂપિયા કમાવવા પડે છે. અને એ માટે પ્રામાણિકતાનો પરસેવો પાડજે, આત્મા વેચીને, શરીર વેચીને તો કોઠા પર બેસનારી સ્ત્રીઓ પણ કમાણી કરી લે છે!

અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર